

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1962-1963.

16 NOVEMBRE 1962.

Proposition de loi complétant l'article 16 de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs a prévu, dans son article 9, l'intervention volontaire ou forcée de l'assureur devant les juridictions répressives.

Certaine jurisprudence estime que cette intervention étant exceptionnelle en matière répressive, et n'ayant été prévue « in terminis » qu'en ce qui concerne l'assureur, ne peut être étendue au Fonds Commun de Garantie, au cas où celui-ci prendrait la place de l'assureur : tel est le cas lorsque le véhicule n'est pas identifié, ou que la responsabilité civile à laquelle il donne lieu n'est pas couverte par une assurance (art. 4 des statuts du Fonds Commun — *Moniteur* du 10 février 1957, pages 892 et suivantes).

Cependant les travaux préparatoires de la loi du 1er juillet 1956 soulignent que le Fonds Commun doit être assimilé à l'assureur. Le rapport de M. Chot indique en effet : « La Commission estime que la notion d'assureur au sens général de l'article 9 doit être comprise d'une manière générale et que le Fonds de Garantie qui doit indemniser une personne lésée par un automobiliste non assuré, pourra intervenir ou être mis en cause devant la juridiction répressive ». (Doc. Sénat n° 276, session de 1955-1956, p. 4).

Au surplus, il est évident qu'en fait, tant les personnes lésées que le Fonds Commun dans ses rapports

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1962-1963.

16 NOVEMBER 1962.

Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 16 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 9 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, voorziet in de vrijwillige of gedwongen tussenkomst van de verzekeraar voor de strafgerichten.

In sommige vonnissen wordt geoordeeld dat die tussenkomst een uitzondering is in strafzaken en slechts ten opzichte van de verzekeraar bepaald is, zodat zij niet mag worden uitgebreid tot het gemeenschappelijk waarborgfonds, ingeval dit fonds in de plaats treedt van de verzekeraar : dit is het geval wanneer het motorrijtuig niet geïdentificeerd is of de burgerrechtelijke aansprakelijkheid met betrekking tot het rijtuig niet is gedekt door een verzekering (art. 4 van de statuten van het gemeenschappelijk waarborgfonds — *Staatsblad* van 10 februari 1957, blz. 892 vv.).

Tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet van 1 juli 1956 is evenwel bepaald dat het waarborgfonds moet worden gelijkgesteld met de verzekeraar. Het verslag van de heer Chot zegt namelijk : « De Commissie is van oordeel dat het begrip verzekeraar in de zin van artikel 9, in zijn algemene betekenis moet worden verstaan en dat het waarborgfonds, dat een door een niet verzekerd automobilist benadeelde schadeloos dient te stellen, voor het strafgerecht zou kunnen tussenkomen of in de zaak worden betrokken ». (Gedr. St. Senaat n° 276, zitting 1955-1956, blz. 4).

Bovendien ligt het voor de hand dat feitelijk zowel de benadeelde personen zelf als het waarborgfonds in

avec l'auteur responsable, ont le plus grand intérêt à utiliser la procédure de l'intervention forcée ou volontaire dans les juridictions répressives.

C'est ce qui explique que le plus souvent les parties directement intéressées, c'est-à-dire le Fonds Commun comme la partie lésée, ne soulèvent aucune objection à cette intervention. On constate cependant que l'objection naît tantôt du Tribunal, tantôt du Parquet, qui la soulève d'office comme étant d'ordre public.

Sans nous prononcer sur le bien-fondé de cette thèse, il nous paraît indispensable de préciser que pour l'application des articles 9 et 10 de la loi du 1er juillet 1956, la notion de « assureur » comprend le Fonds Commun de Garantie.

Cette disposition concrétisant expressément l'intention formelle de la Commission du Sénat rappelée ci-dessus, peut donc être considérée comme une disposition interprétative de la loi du 1er juillet 1956, ce qui éviterait toutes difficultés dans les procédures en cours.

P. de STEXHE.

**

Proposition de loi complétant l'article 16 de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

ARTICLE UNIQUE.

L'article 16 de la loi du 1er juillet 1956, relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs, est complété par un alinéa libellé comme suit :

« Le Fonds Commun de Garantie est assimilé à l'assureur pour l'application des articles 9 et 10 de la présente loi ».

P. DE STEXHE.

zijn betrekkingen met de verantwoordelijke dader er het grootste belang bij hebben, gebruik te maken van de procedure van gedwongen of vrijwillige tussenkomst voor de strafgerechten.

Dit verklaart waarom de rechtstreeks betrokken partijen, het waarborgfonds zowel als de benadeelde partij, meestal geen bezwaar hebben tegen zulk een tussenkomst. Toch blijkt dat het bezwaar nu eens bij het gerecht zelf rijst dan weer bij het parket, die het ambts-halve opwerpen als zijnde van openbare orde.

Wij wensen ons niet uit te spreken over de gegrondheid van deze thesis, maar achten het noodzakelijk te bepalen dat, voor de toepassing van de artikelen 9 en 10 van de wet van 1 juli 1956, het gemeenschappelijk waarborgfonds in het begrip « verzekeraar » vervat is.

Deze bepaling geeft de concrete uitdrukking van de formele bedoeling van de Senaatscommissie, zoals die hierboven in herinnering is gebracht, en kan dus worden beschouwd als een interpretatie van de wet van 1 juli 1956, zodat alle moeilijkheden in de aanhangige rechtsgedingen worden vermeden.

**

Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 16 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

ENIG ARTIKEL.

Artikel 16 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, wordt aangevuld met een lid, luidende :

« Voor de toepassing van de artikelen 9 en 10 van deze wet wordt het gemeenschappelijk waarborgfonds gelijkgesteld met de verzekeraar ».